

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P9_TA(2021)0058

Naisten oikeuksiin liittyvät tulevat haasteet yli 25 vuotta Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman jälkeen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. helmikuuta 2021 naisten oikeuksiin liittyvistä tulevista haasteista Euroopassa yli 25 vuotta Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman jälkeen (2021/2509(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 15. syyskuuta 1995 annetun Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman ja niitä koskevien tarkistuskonferenssien tulokset,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 ja 23 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin ja erityisesti sen periaatteet 2, 3, 9 ja 15,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman, ketään ei jätetä jälkeen -periaatteen ja erityisesti tavoitteen 1, jolla pyritään poistamaan köyhyys, tavoitteen 3, jolla pyritään turvaamaan ihmisten mahdollisuus terveelliseen elämään, tavoitteen 5, jolla pyritään toteuttamaan sukupuolten tasa-arvo ja parantamaan naisten elinoloja, tavoitteen 8, jolla pyritään kestävään talouskasvuun, sekä tavoitteen 13, jolla pyritään toteuttamaan kiireellisiä toimia ilmastonmuutosta ja sen vaikutuksia vastaan,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1979 tehdyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen (CEDAW),
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin sopimus), joka tuli voimaan 1. elokuuta 2014,
- ottaa huomioon vuonna 1951 tehdyn Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksen (nro 100), joka koskee samanarvoisesta työstä miehille ja naisille maksettavaa samaa palkkaa, vuonna 2019 tehdyn väkivallan ja häirinnän torjumista työelämässä koskevan ILO:n yleissopimuksen (nro 190) ja vuonna 2013 tehdyn kotitaloustyöntekijöitä koskevan ILO:n yleissopimuksen (nro 189),
- ottaa huomioon 20. elokuuta 2019 julkaistun YK:n Euroopan talouskomission raportin ”Regional review of progress: regional synthesis”,

- ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2020 julkaistun UN Women -järjestön raportin ”Gender Equality: Women’s rights in review 25 years after Beijing”,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin naisten asemaa käsittelevän toimikunnan 64. istunnossa 13. joulukuuta 2019 antaman raportin ”Review and appraisal of the implementation of the Beijing Declaration and Platform for Action and the outcomes of the twenty-third special session of the General Assembly”,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin naisten asemaa käsittelevän toimikunnan 65. istunnossa 21. joulukuuta 2020 antaman raportin ”Women’s full and effective participation in decision making in public life, as well as the elimination of violence, for achieving gender equality and the empowerment of women and girls”,
- ottaa huomioon 9. huhtikuuta 2020 julkaistun YK:n pääsihteerin katsauksen ”The Impact of COVID-19 on Women”,
- ottaa huomioon 2. syyskuuta 2020 julkaistun UN Women -järjestön raportin ”From Insights to Action: Gender Equality in the Wake of COVID-19”,
- ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2020 julkaistun Euroopan tasa-arvoinstituutin (EIGE) raportin ”Beijing +25 – 5th Review of the Implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States”,
- ottaa huomioon EPRS:n tutkimuksen ”Beijing Platform for Action, 25-year review and future priorities” (Euroopan parlamentin tutkimuspalvelu, Euroopan parlamentti, 2020),
- ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2020 julkaistun YK:n väestöohjelmarahaston (UNFPA) raportin ”Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage”,
- ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2020 julkaistun UNFPA:n julkilausuman ”Millions more cases of violence, child marriage, female genital mutilation, unintended pregnancy expected due to the COVID-19 pandemic”,
- ottaa huomioon neuvoston 9.–10. joulukuuta 2019 esittämät päätelmät ”Sukupuolitasarvoiset taloudet: tuleva kehys”,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2020 annetun komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta (GAP III),
- ottaa huomioon 13. helmikuuta 2020 antamansa päätöslauselman EU:n painopisteistä naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 64. istuntoa varten¹,
- ottaa huomioon 21. tammikuuta 2021 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvoa koskevasta EU-strategiasta vuosille 2020–2025²,

¹ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0039.

² Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0025.

- ottaa huomioon 21. tammikuuta 2021 antamansa päätöslauselman covid-19-kriisistä ja sen jälkeisestä ajasta sukupuolinäkökulmasta tarkastellen¹,
 - ottaa huomioon 26. marraskuuta 2020 antamansa päätöslauselman tosiasiallisesta aborttikiellosta Puolassa²,
 - ottaa huomioon 30. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman sukupuolten palkkaerosta³,
 - ottaa huomioon 23. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvosta EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikassa⁴,
 - ottaa huomioon 17. joulukuuta 2020 antamansa päätöslauselman tarpeesta erityiseen sukupuolten tasa-arvoa käsittelevään neuvoston kokoonpanoon⁵,
 - ottaa huomioon 13. helmikuuta 2019 antamansa päätöslauselman naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon heikentämisyrittämisistä EU:ssa⁶,
 - ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman naisista päättäjinä – laatua ja tasa-arvoa⁷,
 - ottaa huomioon EU:n monivuotisen rahoituskehityksen 2021–2027 ja sen sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista koskevan horisontaalisen painopisteen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että 189 hallitusta eri puolilla maailmaa, mukaan lukien Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot, sitoutuivat Pekingissä vuonna 1995 pidetyssä neljännessä naisten maailmankonferenssissa pyrkimään sukupuolten tasa-arvoon ja kaikkien naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen;
- B. ottaa huomioon, että konferenssissa hyväksytty Pekingin julistus ja toimintaohjelma on kaikkein kattavin sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskeva maailmanlaajuinen toimintaohjelma, ja sen katsotaan olevan kansainvälinen naisten ”oikeusasiakirja”, jossa naisten oikeudet määritellään ihmisoikeuksiksi ja esitetään visio maailman kaikkien naisten yhtäläisistä oikeuksista, vapauksista ja mahdollisuuksista, ja että sitä vahvistettiin vuonna 2015, kun kestävä kehityksen toimintaohjelmassa Agenda 2030:ssa esitettiin tavoitteita ja konkreettisia toimenpiteitä monista naisiin ja tyttöihin vaikuttavista kysymyksistä;
- C. ottaa huomioon, että naisten ja tyttöjen asemassa on tapahtunut edistystä erityisesti Euroopassa sen jälkeen, kun Pekingin toimintaohjelma hyväksyttiin vuonna 1995, mutta yleisesti ottaen edistyminen on ollut liian hidasta ja kovalla työllä saavutetut tulokset ovat vaarassa romuttua;

¹ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0024.

² Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0336.

³ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0025.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0286.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0379.

⁶ EUVL C 449, 23.12.2020, s. 102.

⁷ EUVL C 251E, 31.8.2013, s. 11.

- D. ottaa huomioon, että sukupolvien tasa-arvoa käsittelevää foorumi on lykätty vuoden 2021 ensimmäiselle puoliskolle covid-19-pandemian vuoksi;
- E. ottaa huomioon, että kansainvälinen väestö- ja kehityskonferenssi (ICPD) pidettiin 25 vuotta sitten Kairoissa, jossa 179 valtiota hyväksyi ICPD:n toimintaohjelman, jossa julistettiin maailmanlaajuinen sitoutuminen seksuaali- ja lisääntymisterveyteen ja -oikeuksiin Pekingin toimintaohjelman mukaisesti;
- F. ottaa huomioon, että kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskeva yleissopimus tuli voimaan hieman yli 40 vuotta sitten ja vaikka kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat ratifioineet sen, naisten ja miesten tasa-arvo on edistynyt hitaasti, kuten EIGE on todennut;
- G. ottaa huomioon, että yleissopimus naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Euroopan neuvoston Istanbulin yleissopimus), joka on kattavin väline naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi Euroopassa, avattiin allekirjoitettavaksi kymmenen vuotta sitten, mutta kaikki EU:n jäsenvaltiot eivät ole vielä allekirjoittaneet sitä eikä EU ole liittynyt siihen;
- H. ottaa huomioon, että vuonna 2021 vietettiin Euroopan neuvoston Istanbulin yleissopimuksen 10-vuotispäivää;
- I. katsoo, että sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi on poistettava vahingolliset rakenteet ja stereotyyppit, jotka ylläpitävät eriarvoisuutta; katsoo, että sukupuolten tasa-arvon edistäminen hyödyttää koko yhteiskuntaa ja on myös tavoite sinänsä;
- J. toteaa, että sukupuolten välistä eriarvoisuutta esiintyy työmarkkinoiden kaikilla osa-alueilla, mukaan lukien työllisyys, palkka, eläke- ja hoitoerot, sosiaalipalvelujen ja -turvan puute, yhä epävarmemmiksi muuttuvat työpaikat ja naisten suurempi köyhyysriski;
- K. ottaa huomioon, että rahoituskriisi ja sen jälkivaikutukset ovat osoittautuneet haitallisiksi naisille, naisten oikeuksille ja sukupuolten tasa-arvolle ja niillä on pitkän aikavälin seurauksia; katsoo, että covid-19-kriisin jälkeisissä taloudellisissa toimenpiteissä on otettava huomioon sukupuoliulottuvuus ja sosiaalinen tasa-arvo;
- L. toteaa, että covid-19-kriisin vaikutukset ovat sukupuolittuneita, sillä covid-19-kriisiin ja sen seurauksiin sisältyy selkeitä sukupuolinäkökulmia, koska ne ovat vaikuttaneet naisiin ja miehiin eri tavoin ja ovat pahentaneet olemassa olevaa eriarvoisuutta; ottaa huomioon, että kriisi vaikuttaa suhteettomasti naisiin ja että covid-19-kriisiin on reagoitu suurelta osin sukupuolisokeasti; toteaa, että vaikutukset vaihtelevat sukupuoleen perustuvan väkivallan ja häirinnän huolestuttavasta lisääntymisestä palkattoman ja epätasa-arvoisen hoiva- ja kotityön velvoitteisiin sekä seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien saatavuuden heikkenemiseen kuin myös naisiin kohdistuviin taloudellisiin ja työhön liittyviin huomattaviin vaikutuksiin, jotka koskevat etenkin terveydenhuoltoalan työntekijöitä ja omaishoitajia;
- M. toteaa, että pandemia on vaikuttanut erityisesti naisvaltaisiin aloihin ja ammatteihin (esimerkiksi terveydenhuolto, hoito- ja pelastuspalvelut, sosiaalipalvelut, koulutus, vähittäiskauppa, kassatyöntekijät, siivoajat jne.) ja epäviralliseen talouteen; ottaa huomioon, että terveydenhuoltoalalla työskentelevät naiset ovat mahdollisesti miehiä

alttiimpia infektioille, koska heidän osuutensa EU:n terveydenhuoltoalan työntekijöistä on 76 prosenttia¹;

- N. ottaa huomioon, että naiset eivät nykyisen lasikatkon vuoksi ole yhtä lailla mukana päätöksenteossa kuin miehet; toteaa, että miesten ja naisten välistä tasapuolista vallanjakoa ei ole vielä saavutettu useimpien EU:n jäsenvaltioiden hallituksissa, parlamenteissa, julkishallinnossa, covid-19-erityistyöryhmissä ja yritysten johtokunnissa;
- O. ottaa huomioon, että naiset kohtaavat moniperusteista eriarvoisuutta ja syrjintää, joka liittyy muun muassa rotuun, etniseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin ja sukupuolen ilmaisuun, uskontoon tai vakaumukseen sekä oleskeluoikeuteen ja vammaisuuteen, ja katsoo, että toimilla on puututtava kaikkiin syrjinnän muotoihin, jotta sukupuolten tasa-arvo saavutetaan kaikkien naisten osalta; ottaa huomioon, että EU:n toimintapolitiikkojen on vahvistettava moniperusteista lähestymistapaansa, jotta voidaan puuttua syrjinnän institutionaaliin, rakenteellisiin ja historiallisiin ulottuvuuksiin; katsoo, että moniperusteisen analyysin soveltaminen antaa mahdollisuuden ymmärtää rakenteellisia esteitä ja tarjoaa myös näyttöä, jonka avulla voidaan luoda vertailuarvoja ja määrittää etenemisreitti kohti strategisia ja tehokkaita toimia järjestelmällisen syrjinnän, syrjäytymisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden torjumiseksi;
- P. ottaa huomioon, että naiset kohtaavat todennäköisemmin työttömyyttä ja heidän työsuhteturvansa on heikko (esimerkiksi työsopimusten vuoksi), mikä tekee heidän työsuhteistaan epävarmoja; ottaa huomioon, että hoitoalan työntekijät ovat pääasiassa naisia (76 prosenttia)², ja heidän palkka- ja työolonsa ovat usein epävarmoja; ottaa huomioon, että suurin osa sosiaalialan palvelujen käyttäjistä ja tarjoajista on naisia, joten tällaisten palvelujen riittämätön tarjonta estää naisia osallistumasta täysimääräisesti työelämään, mikä luo sukupuolisokeutta sosiaalialan palvelujen suunnittelussa, budjetoinnissa ja tarjonnassa;
- Q. ottaa huomioon, että sukupuolten välinen palkkaero on edelleen 14 prosenttia Euroopassa³ ja 20 prosenttia maailmanlaajuisesti⁴ ja että sukupuolten välinen eläke-ero on jopa 40 prosenttia joissakin EU:n jäsenvaltioissa; ottaa huomioon, että sukupuolten palkkaero johtaa eläke-eroon, joka itsessään lisää köyhyys- ja syrjäytymisriskiä erityisesti ikääntyneiden ja yksinelävien naisten keskuudessa; ottaa huomioon, että sekä palkkaeroilla että epävarmoilla työsuhteilla on suora vaikutus tuleviin eläkkeisiin;
- R. ottaa huomioon, että palkattoman hoiva- ja kotitaloustyön epätasainen jakautuminen rajoittaa vakavasti naisten osallistumista elinkeinoelämään; ottaa huomioon, että naisten palkaton hoivatyö on ollut keskeisellä sijalla yhteiskunnan ylläpitämisessä covid-19-kriisin aikana, mutta Euroopassa 7,7 miljoonaa naista on työmarkkinoiden ulkopuolella

¹ EIGE, Gender Statistics Database, <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

² EIGE Frontline workers <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

³ EIGE Beijing Review

http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=sdg_05_20&lang=en

⁴ ILO Understanding the gender pay gap https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_dialogue/---act_emp/documents/publication/wcms_735949.pdf

hoitovelvoitteiden vuoksi, kun miesten vastaava luku 450 000¹; toteaa, että palkattomasta hoivatyöstä johtuvat naisten työllisyyden ominaispiirteet (eli osa-aikatyö) vaikuttavat merkittävästi sukupuolten palkkaeroon; ottaa huomioon, että naiset vastaavat miehiä useammin pitkäaikaisesta, vähintään useana päivänä viikossa tapahtuvasta tai päivittäisestä epävirallisesta hoidosta, ja naisten osuus kaikista EU:ssa pitkäaikaista epävirallista hoitoa antavista henkilöistä on 62 prosenttia²;

- S. ottaa huomioon, että maailmanlaajuisesti 35 prosenttia naisista on kokenut fyysistä ja/tai seksuaalista parisuhdeväkivaltaa tai muun kuin kumppanin harjoittamaa seksuaalista väkivaltaa; toteaa, että covid-19-pandemian aikana parisuhdeväkivalta on lisääntynyt niin voimakkaasti, että YK kutsuu sitä ”varjopandemiaksi”, sillä Maailman terveysjärjestön Euroopan jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet parisuhdeväkivallan kohteeksi joutuneiden naisten hätäsoittojen määrän lisääntyneen 60 prosentilla³;
- T. ottaa huomioon, että naiset ovat haavoittuvampia ilmastonmuutoksen vaikutuksille⁴; ottaa huomioon, että vaikka naiset näyttävät osoittavan käyttäytymisessään enemmän huolta ilmastosta kuin miehet, naiset ovat edelleen aliedustettuina ilmastokriisiä käsittelevissä päätöksentekotehtävissä, ja heidän osuutensa uusiutuvaan energiaan liittyvästä työvoimasta on maailmanlaajuisesti vain 32 prosenttia⁵;
- U. toteaa, että sukupuolten välinen kuilu on olemassa kaikilla digitaaliteknologian aloilla, erityisesti innovatiivisissa teknologioissa, kuten tekoälyn ja kyberturvallisuuden aloilla; toteaa, että sukupuolistereotyyppiä, kulttuuriperusteinen väheksyminen sekä naispuolisten roolimallien tuntemattomuus ja vähäinen näkyvyys heikentävät tyttöjen ja naisten mahdollisuuksia STEM-alojen koulutuksessa ja työurilla;
- V. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa on havaittavissa selkeää taantumista ja että on olemassa vaara, että sukupuolten tasa-arvo menettää entisestään merkitystään jäsenvaltioiden asialistoilla;
- 1. pitää valitettavana, että 1. lokakuuta 2020 YK:n yleiskokouksen yhteydessä Pekingin julistuksen vuosipäivän kunniaksi pidetyssä korkean tason kokouksessa, jonka aiheena oli sukupuolten tasa-arvon saavuttamisen ja kaikkien naisten ja tyttöjen voimaannuttamisen nopeuttaminen, yli sadan maailman maan johtajat tunnustivat, että

¹ EIGE:n tutkimus: ”Gender inequalities in care and consequences for the labour market”

² EIGE Gender Equality Index 2019 <https://eige.europa.eu/publications/gender-equality-index-2019-report/informal-care-older-people-people-disabilities-and-long-term-care-services>

³ British Medical Journal -lehti, ”Covid-19: EU states report 60% rise in emergency calls about domestic violence”, 11. toukokuuta 2020, saatavilla osoitteessa: <https://www.bmj.com/content/369/bmj.m1872>. YK:n pääsihteerin raportti, heinäkuu 2020, ”Intensification of efforts to eliminate all forms of violence against women and girls”: <https://undocs.org/en/A/75/274>

⁴ EIGE, Area K - Women and the environment: climate change is gendered, 5. maaliskuuta 2020, saatavilla osoitteessa: <https://eige.europa.eu/publications/beijing-25-policy-brief-area-k-women-and-environment>

⁵ EPRS:n katsaus, ”Beijing Platform for Action, 25 year review and future priorities”, 27. helmikuuta 2020, saatavilla osoitteessa: [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI\(2020\)646194](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI(2020)646194)

naisten oikeuksien alalla saavutettu yleinen edistys oli paljon vähäisempää kuin se, mihin he sitoutuivat Pekingin julistuksessa vuonna 1995;

2. korostaa, että UN Women -järjestön raportissa ”Gender equality: Women’s rights in review 25 years after Beijing¹” kerrotaan, että edistyminen kohti tasa-arvoa on itse asiassa hidastumassa ja kovalla työllä saavutetut edut ovat murenemassa maailmanlaajuisesti;
3. panee huolestuneena merkille, että EIGEn vuonna 2020 julkaisemassa Pekingin toimintaohjelman viidennessä tarkistuksessa painotettiin, ettei yksikään Euroopan unionin jäsenvaltio ole saavuttanut Pekingin julistuksessa vuonna 1995 asetettuja tavoitteita; pitää valitettavana, että EIGEn vuoden 2020 tasa-arvoindeksi osoitti, että edistyminen naisten ja miesten tasa-arvon saavuttamisessa oli pysähtynyt ja että vaikka sukupuolten tasa-arvon parantamiseen tähtäävistä pyrkimyksistä on saatu joitakin tuloksia, EU:ssa esiintyy edelleen eriarvoisuutta ja sukupuolten välisiä eroja kaikilla Pekingin toimintaohjelman kattamilla aloilla;
4. korostaa, että covid-19-pandemian sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset kohdistuvat suhteettomasti naisiin ja tyttöihin, mikä pahentaa jo olemassa olevaa sukupuolten eriarvoisuutta ja uhkaa tehdä tyhjäksi tähän mennessä saavutetun edistyksen; korostaa tässä yhteydessä, että UN Women -järjestön arvioiden² mukaan vielä 47 miljoonaa naista ja tyttöä joutuu pandemian vuoksi köyhyysrajan alapuolelle maailmanlaajuisesti, jolloin kokonaismäärä nousee 435 miljoonaan, ja että pandemia on lisännyt sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa eksponentiaalisesti, ja että naiset menettävät työpaikkansa ja toimeentulonsa nopeammin, koska he toimivat useammin pahasti kärsineillä talouden aloilla;
5. toteaa, että useampia naisia valitaan ja nimitetään päätöksentekotehtäviin, mutta pitää valitettavana, että edistyminen on hidasta ja tasapuolinen edustus on saavutettu vain muutamissa EU:n jäsenvaltioissa;
6. palauttaa mieliin 17. joulukuuta 2020 esittämänsä kannan ja kehottaa neuvostoa perustamaan erityisen sukupuolten tasa-arvoa käsittelevän kokoonpanon, jotta voidaan toteuttaa yhteisiä ja konkreettisia toimenpiteitä naisten oikeuksiin ja sukupuolten tasa-arvoon liittyviin haasteisiin vastaamiseksi sekä varmistaa, että sukupuolten tasa-arvoa koskevista kysymyksistä keskustellaan korkeimmalla poliittisella tasolla;
7. pitää valitettavana, ettei sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista sovelleta järjestelmällisesti kaikilla EU:n politiikanaloilla ja rahoitusohjelmissa; panee tyytyväisenä merkille, että sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen on horisontaalinen painopiste vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehityksessä; kehottaa komissiota varmistamaan sukupuolten tasa-arvon järjestelmällisen valtavirtaistamisen keskeisenä strategiana, jolla tuetaan sukupuolten tasa-arvon toteutumista, ja toteuttamaan sukupuolitetietoista budjetointia, käytäntöjä ja etenemissuunnitelmia yhteistyössä sukupuolitetetöisen budjetoinnin asiantuntijoiden

¹ UN Women -järjestön raportti ”Gender equality: Women’s rights in review 25 years after Beijing” <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/03/womens-rights-in-review>

² UN Women -järjestön raportti ”Gender equality in the wake of COVID-19” <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/09/gender-equality-in-the-wake-of-covid-19>

kanssa, jotta varmistetaan, että naiset ja miehet hyötyvät yhtäläisesti julkisesta varainkäytöstä kaikilla budjetoinnin tasoilla ja että naisten näkökulmat valtavirtaistetaan kaikilla aloilla siten, että erityisrahastoilla puututaan epätasa-arvotekijöihin, kuten naisiin ja tyttöihin kohdistuvaan väkivaltaan, myös tasa-arvon edistämistä koskevan kansalaisten, perusoikeuksien ja arvojen ohjelman varojen jakamisessa;

8. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan ja panemaan täytäntöön konkreettisia suunnitelmia ja toimia, joille varataan riittävästi rahoitusta ja jotka perustuvat kahteentoista Pekingin toimintaohjelmassa määriteltyyn ongelma-alueeseen, erityisesti naisiin ja köyhyyteen, naisiin ja talouteen, valtaan ja päätöksentekoon, naisiin ja väkivaltaan, naisiin ja ympäristöön sekä naisiin ja terveyteen, jotta voidaan edistää naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa koskevaa toimintaohjelmaa tulevaa sukupolvien tasa-arvoa käsittelevää foorumia silmällä pitäen;
9. pitää valitettavana, että joissakin maissa ilmenneet taantumukselliset suuntaukset, jotka koskevat Istanbulin yleissopimuksen kyseenalaistamista, naisten seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien heikkenemistä sekä ruumiilliseen itsemääräämisoikeuteen ja hedelmällisyyden hallintaan kohdistuvia haasteita, ovat voimistuneet viime vuosina; tuomitsee jyrkästi perustuslakituomioistuimen antaman päätöksen, jolla pannaan täytäntöön tosiallinen aborttikielto, ja sitä seuranneen naisten seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien heikkenemisen Puolassa sekä perusteettomat ja kohtuuttomat abortin saatavuutta koskevat rajoitukset;
10. muistuttaa, että naisten oikeudet ovat ihmisoikeuksia ja ne ovat erottamaton, luovuttamaton ja jakamaton osa yleismaailmallisia ihmisoikeuksia, kuten neljännessä naisten maailmankonferenssissa todettiin;
11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan ja parantamaan vertailukelpoisten iän, rodun ja etnisen alkuperän sekä sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen keruuta, jotta voidaan parantaa kvantitatiivisia analyyseja sekä suunnitella ja toteuttaa EU:n toimintapolitiikkoja, joissa intersektionaalinen sukupuolinäkökulma otetaan paremmin huomioon; korostaa EIGEn merkitystä lainsäädäntöanalyysin ja päätöksenteon perustana käytettävien sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen luotettavana toimittajana ja pitää erittäin tärkeänä EIGEn rahoituksen ja valmiuksien turvaamista ja laajentamista; kehottaa myös EIGEä ja kaikkia muita asiaankuuluvia EU:n toimielimiä ja virastoja laatimaan ja ottamaan käyttöön uusia indikaattoreita, kuten työssäkäyvien köyhyys, aikaköyhyys tai hoivatyön arvo;
12. muistuttaa, että Euroopan unionissa elää 46 miljoonaa vammaista naista ja tyttöä ja että puolet kaikista työikäisistä vammaisista naisista on työelämän ulkopuolella; korostaa vammaisten naisten kohtaamia erityisongelmia ja muistuttaa, että kaikissa jäsenvaltioissa vammaiset naiset kärsivät vakavasta aineellisesta puutteesta; toteaa siksi uudelleen, että sukupuolinäkökulma on sisällytettävä tiiviimmin tulevaan vammaisia henkilöitä koskevaan tasa-arvostrategiaan 2021;
13. kehottaa neuvostoa ja vaatii jäsenvaltioita hyväksymään ja panemaan täytäntöön syrjinnän vastaisen direktiivin ja takaamaan, että moninkertainen ja moniperusteinen syrjintä poistetaan kaikissa EU:n jäsenvaltioissa;

Naiset ja köyhyys

14. korostaa, että sukupuoli on edelleen merkittävä tekijä köyhyiden eri muodoissa EU:ssa ja vaikka syrjäytymisaste ja sukupuolten väliset köyhyyserot vaihtelevat huomattavasti maiden välillä, 23,3 prosenttia naisista ja 21,6 prosenttia miehistä on köyhyysvaarassa¹; korostaa, että riski kasvaa merkittävästi iän myötä ja siihen vaikuttavat kotitalouden kokoonpano, rotu tai etninen alkuperä, vammaisuus ja työllisyystilanne; korostaa, että sukupuolten palkka-, eläke- ja hoitoerot ovat merkittäviä tekijöitä köyhyiden naisistumisessa;
15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan köyhyiden naisistumiseen sen kaikissa muodoissa, myös vanhuusiän köyhyteen, erityisesti ottamalla sukupuolen huomioon riittävien eläkeoikeuksien saatavuudessa sukupuolten välisen eläke-eron poistamiseksi ja parantamalla työoloja naisvaltaisilla aloilla ja ammateissa; pitää tärkeänä, että käsitellään naisvaltaisten alojen yhteiskunnallista, taloudellista ja kulttuurisidonnaista aliarvostusta, tarvetta torjua tällaisia stereotyyppioita sekä naisten yliedustusta epätyypillisissä työsuhteissa;
16. korostaa, että eläke-erojen poistamisen ja eläkkeiden yleisen turvaamisen ja korottamisen lisäksi on välttämätöntä, että säilytetään julkiset sosiaaliturvajärjestelmät ja että niissä sovelletaan solidaarisuuden ja uudelleenjaon periaatteita ja että epävarman ja sääntelemättömän työn torjumiseksi ryhdytään mahdollisimman ankariin toimiin;
17. kehottaa komissiota esittämään köyhydenvastaisen strategian, jolla torjutaan köyhyiden naisistumista ja keskitytään erityisesti yksinhuoltajatalouksiin, joissa huoltajana on nainen; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita toteuttamaan sosiaalisia erityistoimenpiteitä sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyiden torjumiseksi kohtuuhintaisten asuntojen, liikennepalveluiden ja energian saatavuuden osalta;
18. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan erityistoimenpiteitä ikääntymiseen liittyvän köyhyysriskin torjumiseksi ja kehottaa komissiota sisällyttämään köyhyiden sukupuoliulottuvuuden talouskasvua ja sosiaalipolitiikkaa koskeviin toimintakehyksiinsä; suhtautuu myönteisesti sukupuolen mukaan eriteltyjen indikaattoreiden sisällyttämiseen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanon valvontamekanismiin; korostaa tarvetta valtavirtaistaa sukupuolinäkökulma soveltamalla intersektionaalista lähestymistapaa pilarin periaatteiden 2 ja 3 mukaisesti ja kehottaa parantamaan koordinoitua Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin ja talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson välillä; kehottaa komissiota kehittämään tasa-arvoindeksin ja sisällyttämään sen talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon, jotta voidaan seurata makrotason talouspolitiikan samoin kuin vihreän ja digitaalisen siirtymän sukupuolisidonnaisia vaikutuksia;
19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan naiset keskeiselle sijalle pandemian jälkeisessä elpymisessä, jotta voidaan lieventää covid-19-kriisin aiheuttamaa takapakkia sukupuolten köyhyyserojen kaventamisessa;

¹ Vuonna 2014 yli 122 miljoonaa ihmistä EU:ssa asui köyhinä pidetyissä kotitalouksissa eli olivat köyhyiden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa (AROP). Kyseisestä 122 miljoonasta 53 prosenttia oli naisia ja 47 prosenttia miehiä. EIGEn raportti ”Poverty, gender and intersecting inequalities in the EU”, 2016
<https://eige.europa.eu/publications/poverty-gender-and-intersecting-inequalities-in-the-eu>

Naiset ja ympäristö

20. panee tyytyväisenä merkille, että ilmastonmuutoksen sukupuoliulottuvuus tunnustetaan sekä sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevassa kolmannessa toimintasuunnitelmassa että Euroopan sukupuolistrategiassa 2020–2025; korostaa, että sukupuolten tasa-arvo on olennaisen tärkeää ilmastokriisin hallinnan kannalta;
21. painottaa, että naiset ovat voimakkaita muutostekijöitä; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita puuttumaan sukupuolten epätasa-arvoon ilmastotoimiin liittyvissä päätöksentekotehtävissä yhteiskunnan kaikilla tasoilla;
22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään ja edistämään sukupuolisensitiivisiä tavoitteita, päämääriä ja indikaattoreita sekä keräämään sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja ilmastonmuutosta koskevien politiikkojen, ohjelmien ja hankkeiden suunnittelussa, täytäntöönpanossa, seurannassa ja arvioinnissa sekä perustamaan valtion instituutioihin sukupuolten tasa-arvoa ja ilmastonmuutosta käsitteleviä yhteyspisteitä;

Naiset ja talous sekä naiset, valta ja päätöksenteko

23. pitää erittäin tärkeänä, että naiset osallistuvat täysimääräisesti ja tasavertaisesti miesten kanssa yhteiskunnan ja talouden kaikilla osa-alueille ja että sukupuolten tasapuolista edustusta edistetään aktiivisesti päätöksenteon kaikilla tasoilla; kehottaa tässä yhteydessä komissiota aktivoimaan naisten johtokuntapaikkoja koskevan direktiivin käsittelyn Eurooppa-neuvostossa;
24. kehottaa EU:ta asettamaan tavoitteita ja aikatauluja sekä laatimaan toimintasuunnitelmia ja väliaikaisia erityistoimenpiteitä, jotta voidaan saavuttaa sukupuolipariteetti ja edetä kohti tasapuolista edustusta kaikissa toimeenpano-, lainsäädäntö- ja hallintotehtävissä;
25. korostaa, että naisten täysimääräinen osallistuminen työmarkkinoille ja naisyrityäjyyden edistäminen ovat ratkaisevan tärkeitä tekijöitä pitkän aikavälin osallistavan talouskasvun aikaansaamiseksi, eriarvoisuuden torjumiseksi ja naisten taloudellisen riippumattomuuden edistämiseksi;
26. kehottaa EU:ta tehostamaan toimia sukupuolten palkkaeron poistamiseksi ja samapalkkaisuuden periaatteen täytäntöön panemiseksi hyväksymällä lainsäädäntöä, jolla lisätään palkkauksen avoimuutta, mukaan lukien kaikkia yrityksiä koskevat pakolliset toimenpiteet; pitää valitettavana, ettei komissio ole esittänyt suunnitelmien mukaisesti palkkauksen avoimuutta koskevia sitovia toimenpiteitä;
27. on tyytyväinen komission sitoumukseen seurata työ- ja yksityiselämän tasapainottamista koskevan direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä vuoteen 2022 mennessä ja varmistaa, että jäsenvaltiot panevat sen täysimääräisesti täytäntöön yhteistyössä naisten oikeuksia ajavien järjestöjen ja kansalaisjärjestöjen kanssa; kehottaa jäsenvaltioita myös ylittämään direktiivin vähimmäisvaatimukset; panee merkille, että vanhempainvastuuta koskevia säännöksiä on laajennettu siten, että niihin sisältyy vammaisten perheenjäsenten ja ikääntyneiden henkilöiden pitkäaikaishoito hyvänä lähtökohtana, ja pyytää komissiota harkitsemaan niiden laajentamista edelleen, jotta voidaan estää erityisesti naispuolisen työvoiman väheneminen;

28. korostaa, että etätyön kaltaiset työolojen muutokset voivat vaikuttaa mahdollisuuteen olla tavoittamattomissa ja lisätä työtaakkaa, mikä vaikuttaa naisiin paljon enemmän kuin miehiin, koska heillä on pääasiallisesti tai perinteisesti kodin ja perheen hoitajan rooli;
29. kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen, jossa tarkasteltaisiin hoitoa kokonaisvaltaisesti ja koko elämän aikana ja otettaisiin huomioon sekä hoidettavien että hoitajien tarpeet ja vahvistettaisiin vähimmäisnormit ja laatua koskevat suuntaviivat koko elämänkaaren kattavalle hoidolle ja hoivalle, mukaan lukien lapset, vanhukset ja henkilöt, joilla on pitkäaikaisia tarpeita;
30. kehottaa komissiota tarkastelemaan naisten osallistumista työmarkkinoille ja varmistamaan naisten merkityksellisen osallistumisen keskeisiin päätöksentekoihin sekä sukupuolisensitiivisten elpymis- ja elvytyspakettien suunnitteluun monivuotisessa rahoituskehelyssä ja Next Generation EU -elpymissuunnitelmassa; panee merkille, että covid-19-kriisi vaikuttaa työmarkkinoilla erityisesti naisiin, koska naisten työttömyysaste on noussut; kehottaa tässä yhteydessä komissiota toteuttamaan erityisiä toimenpiteitä, joilla sukupuolten työllisyseroihin puututaan jakamalla varoja kohdennetusti elpymis- ja palautumistukivälineestä ja joilla EU:n jäsenvaltiot toteuttavat konkreettisia toimia, joilla puututaan naisten työttömyyteen, naisten köyhyyteen sekä naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lisääntymiseen, sillä ne estävät naisten täysimääräisen osallistumisen kaikilla elämänoilla, työllisyys mukaan luettuna;
31. korostaa tarvetta varmistaa kotitaloustyötä tekevien naisten oikeudet ihmisarvoisiin työoloihin ja yhtäläiseen sosiaaliseen suojeluun varmistamalla kotitaloustyöntekijöiden ihmisarvoista työtä koskevan ILO:n yleissopimuksen nro 189 ratifioinnin ja täytäntöönpanon;
32. panee huolestuneena merkille, että vain 18 prosenttia¹ EU:n kahdeksasta miljoonasta tieto- ja viestintätekniikan asiantuntijasta on naisia ja että naiset ovat vaarassa jäädä suuremmassa määrin Euroopan digitaalistrategian ulkopuolelle; kehottaa komissiota vahvistamaan toimintapolitiikkoja, joilla edistetään naisten laajempaa osallistumista STEM-alojen ammatteihin ja opintoihin, ja korostaa, että naisten on voitava osallistua ja olla edustettuina uusilla talouden aloilla, jotka ovat tärkeitä kestävä kehityksen kannalta, kuten tieto- ja viestintätekniikka, digitaaliala ja tekoäly;
33. kehottaa EU:n toimielimiä ottamaan käyttöön kiintiöiden kaltaisia sitovia toimenpiteitä, jotta varmistetaan sukupuolten tasapuolinen edustus vaaleilla valituissa elimissä, ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan naisten ja miesten tasapuolisen edustuksen sekä Euroopan parlamentissa että kansallisissa parlamenteissa; kehottaa laatimaan strategioita, joilla taataan taustaltaan erilaisten naisten merkityksellinen edustus EU:n toimielinten päätöksentekotehtävissä;

Naiset ja väkivalta: sukupuoleen perustuvan väkivallan kitkeminen

34. pitää myönteisenä komission sitoutumista Euroopan sukupuolistrategiaan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan torjuntaan ja pyytää jälleen saattamaan EU:n osalta kiireellisesti päätökseen Istanbulin yleissopimuksen ratifioinnin laaja-alaisen liittymisen

¹ Komission vuoden 2020 tulostaulua naisista digitaalitaloudessa (Women in Digital (WiD) Scoreboard).

pohjalta sekä kannustamaan kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan sen ja panemaan sen täytäntöön; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon GREVIO-asiantuntijaryhmän suositukset ja parantamaan lainsäädäntöään sen saattamiseksi Istanbulin yleissopimuksen määräysten tasalle, jotta voidaan varmistaa asianmukainen täytäntöönpano ja valvonta;

35. suhtautuu myönteisesti aloitteeseen laajentaa rikollisuudeksi katsottujen alojen määritelmää siten, että ne kattavat tietyt sukupuoleen perustuvan väkivallan muodot SEUT:n 83 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen kokonaisvaltaiseksi, uhrikeskeiseksi EU:n direktiiviksi, jotta voidaan ehkäistä ja torjua kaikenlaista sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa; muistuttaa, että tällaisten uusien lainsäädäntötoimenpiteiden olisi joka tapauksessa täydennettävä Istanbulin yleissopimuksen ratifiointia;
36. kehottaa EU:ta puuttumaan kiireellisesti sukupuoleen perustuvan väkivallan lisääntymiseen covid-19-pandemian aikana; kehottaa siksi komissiota laatimaan Euroopan unionin pöytäkirjan sukupuoleen perustuvasta väkivallasta kriisiaikoina ja sisällyttämään siihen uhrien suojelupalvelut, kuten tukipuhelinpalvelut, turvallisen majoituksen ja terveyspalvelut, ”olennaisina palveluina” jäsenvaltioissa, jotta voidaan ehkäistä sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja tukea perheväkivallan uhreja covid-19-pandemian kaltaisten kriisien aikana; panee huolestuneena merkille, että naisiin ja tyttöihin kohdistuvasta väkivallasta ei ole saatavilla tietoja, joista ilmeni tapausten lisääntyminen covid-19-pandemian aikana;
37. korostaa koulutuksen merkitystä ja kehottaa torjumaan sukupuolistereotyyppioita, jotka johtavat sukupuoleen perustuvaan väkivaltaan; kehottaa EU:ta varmistamaan, että kaikilla EU:n julkisilla elimillä on olemassa menettelytapasäännöt, joissa vahvistetaan väkivaltaa, syrjintää ja hyväksikäyttöä koskeva nollatoleranssi, ja että niitä noudatetaan ja että käytettävissä on sisäisiä raportointi- ja valitusmekanismeja;
38. painottaa tarvetta kerätä ja järjestää sukupuolen ja iän mukaan eriteltyjä tietoja kaikista sukupuoleen perustuvan väkivallan muodoista jäsenvaltioissa; pitää myönteisenä ilmoitusta perusoikeusviraston uudesta EU:n laajuisesta selvityksestä, joka koskee kaikkien naisiin kohdistuvan väkivallan muotojen yleisyyttä ja dynamiikkaa;
39. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota hyväksymään erityisiä toimenpiteitä naisiin ja tyttöihin suhteettomasti vaikuttavan verkkoväkivallan, myös verkkohäirinnän ja -kiusaamisen sekä naisiin kohdistuvan vihapuheen, poistamiseksi, ja puuttumaan erityisesti näiden sukupuoleen perustuvan väkivallan muotojen lisääntymiseen covid-19-pandemian aikana; kehottaa komissiota esittämään asiaa koskevaa sääntelyä ja muita mahdollisia toimia vihapuheen ja verkkohäirinnän lopettamiseksi;
40. kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan ja panemaan viipymättä täytäntöön äskettäin hyväksytyyn väkivallan ja häirinnän estämistä työelämässä koskevan ILO:n yleissopimuksen nro 190;
41. kehottaa jäsenvaltioita panemaan tehokkaasti täytäntöön direktiivin 2011/36/EU¹ ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/36/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien

sekä hyväksymään erityistoimenpiteitä, joilla puututaan naisiin kohdistuvaan väkivaltaan ja sukupuolten eriarvoisuuteen, jotka ovat ihmiskaupan perimmäisiä syitä; kehottaa komissiota tarkistamaan direktiiviä perusteellisen vaikutustenarvioinnin jälkeen, jotta voidaan tehostaa kaikkien ihmiskaupan muotojen ehkäisemistä ja ihmiskauppaan liittyviä syytetoimia erityisesti sen laajimman ja raportoiduimman muodon eli seksuaalista hyväksikäyttöä varten harjoitettavan ihmiskaupan osalta, sillä se koskee 92:ta prosenttia ihmiskaupan kohteeksi joutuneista naisista ja tytöistä Euroopassa; kehottaa lisäksi komissiota muuttamaan direktiiviä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot nimenomaisesti kriminalisoivat kaikkien ihmiskaupan uhrien tarjoamien palvelujen tietoisien käytön;

Naiset ja terveys

42. muistuttaa, että terveydenhuollon yleinen saatavuus on ihmisoikeus, joka voidaan taata ainoastaan sellaisen yleisen järjestelmän avulla, joka on kaikkien saatavilla sosiaalisesta ja taloudellisesta taustasta riippumatta; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita varmistamaan terveydenhuoltopalveluiden asianmukaisen tarjonnan ja takaamaan niiden yhtäläisen saatavuuden;
43. kehottaa jäsenvaltioita investoimaan vakaisiin ja muutosjoustaviin julkisiin terveydenhuoltojärjestelmiin ja varmistamaan, että terveydenhuoltohenkilöstö, josta suurin osa on yleensä matalapalkkaisissa tehtävissä toimivia naisia, saa työstään oikeudenmukaisen korvauksen ja kunnolliset työolot;
44. vaatii seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien yleismaailmallista kunnioittamista ja saatavuutta kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin toimintaohjelman ja Pekingin toimintaohjelman mukaisesti;
45. korostaa, että perhesuunnittelun, äitiysterveyspalveluiden sekä turvallisen ja laillisen raskaudenkeskeytyksen saatavuus ovat tärkeitä tekijöitä naisten oikeuksien takaamisessa ja ihmishenkien pelastamisessa;
46. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan nuorille kattavaa seksuaali- ja ihmissuhdekasvatusta sekä seksuaali- ja lisääntymisterveydenhuoltoa, mukaan lukien ehkäisy, perhesuunnittelu sekä turvallinen ja laillinen abortti;
47. katsoo, että on tärkeää ottaa ~~sukupuolinäkökulma~~ paremmin huomioon tehtäessä lääketieteellisiä diagnooseja ja suunniteltaessa hoitoa, jotta varmistetaan asianmukainen ja laadukas hoito kaikille ihmisille; korostaa, että naisten sairauksia ja niiden syitä ei edelleenkään diagnosoida, hoideta ja tutkita riittävästi;

Kohti sukupolvien tasa-arvoa käsittelevää foorumia

48. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia, jotka liittyvät Agenda 2030:n ja kestävä kehityksen tavoitteiden toteuttamiseen ja varsinkin tavoitteisiin 3 ja 5, jotta varmistetaan, ettei yksikään nainen tai tyttö koe syrjintää, väkivaltaa eikä syrjäytymistä, vaan voi nauttia terveyteen, ravintoon, koulutukseen ja työhön liittyvistä mahdollisuuksista;

49. pitää erittäin tärkeänä EU:n sitoutumista Pekingin toimintaohjelmaan ja tarkistuskonferensseihin ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita noudattamaan sukupuolten tasa-arvoa ja naisten voimaannuttamista koskevia kattavia sitoumuksiaan;
50. pitää myönteisenä jäsenvaltioiden ja komission osallistumista toimintakoalitioihin ja yhteisjohtajuutta niissä;
51. korostaa, että tulevassa sukupolvien tasa-arvoa käsittelevässä foorumissa on tärkeää saada aikaan kunnianhimoisia tuloksia, muun muassa siten, että komissio ja jäsenvaltiot, myös osana toimintakoalitioita, hyväksyvät joukon tulevaisuuteen suuntautuvia kunnianhimoisia sitoumuksia ja toimia, joille on varattu rahoitusta;
52. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ja komissiota saattamaan päätökseen vuotuisen seurannan ja kansallisen raportoinnin osana toimintakoalitioiden tilannekatsausta;
53. kehottaa EU:ta varmistamaan parlamentin ja sen naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan täysimääräisen osallistumisen päätöksentekoon, joka koskee EU:n kantaa sukupolvien tasa-arvoa käsittelevässä foorumissa;
 - o
 - o o
54. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.